

Zombor, 1883. február 25. – Szeged, 1975. február 24.

Apja kereskedő, majd szállítmányozási vállalkozó, föld- és háztulajdonos. Fia iskoláit Zomborban végezte, majd érettségi vizsgája után a katonai pályát választotta. 1904-ben a Magyar Királyi Honvéd Ludovika Akadémia elvégzésekor hadnagyi rendfokozatot kapott. Hivatásos szolgálatát Eszéken kezdte, majd Szegeden felsőtiszti tanfolyamot végzett. 1913-ban egy tanári tanfolyam elvégzése után a soproni magyar királyi honvéd főreáliskolában történelmet és földrajzot oktatott. Az első világháború kitörésekor eszéki alakulatával a szerb frontra vezényelték, 1916-ban az orosz frontra vitték, ahol hadifogságba esett. A habarovszki hadifogolytáborból hamis papírokkal utazva 1917-ben tért haza. Pécsre helyezték, ahol a honvéd hadapródiskola tanára és parancsnoki segéd tisztje lett. Pécs szerb megszállásakor az iskola felszámolásában segédkezett s tolmácsként dolgozott, majd családjával szatymazi birtokukra vonultak vissza. A nemzeti hadsereg megalakulásakor őrnagyi rangban a szegedi magyar királyi honvéd vámőrkerület parancsnoki segéd tisztje lett. Már 1914 előtt elkezdte a Magyar Királyi Pázmány Péter Tudományegyetemen jogi tanulmányait s abszolutóriumot szerzett. Tényleges tisztként megszerezte a jogi doktorátust is, majd a katonai szolgálattól nyugdíjba vonult, 1925-ben Szegeden ügyvédi irodát nyitott. Tevékenyen részt vett a város közéletében: a Magyar Frontharcos Szövetség kerületi elnöke és a Szegedi Testgyakorlók Köre elnöke volt. 1938-tól Szeged város törvényhatósági bizottságának tagja. Bár a mindenkorai kormánypartokba belépett, politikai funkciókat nem vállalt el. A második világháború idején reaktiválták. A szegedi hadtestparancsnokságon alezredesi rangban irodai szolgálatot teljesített. 1947 augusztusában Pfeiffer Zoltán látogatása után belépett a Magyar Függetlenségi Pártba, a párt délvidéki szervezete elnöke lett. Képviselői mandátumát a Csongrád és Csanád megyei választókerületben nyerte el. 1947. november 18-án bejelentették kilépését a Magyar Függetlenségi Pártból. Ennek ellenére két nappal később az Országos Nemzeti Bizottság az MFP mandátumainak törvénytelen megsemmisítésekor az ő megbízólevelét is érvénytelenítette. Még ugyanazon a napon Szegeden letartóztatták. A fizikai bántalmazások hatására elvállalta egy koncepció per első rendű vádlottjának szerepét. A Szegedi Népbíróság 1948. február 7-én az államrend megdöntésére irányuló szervezkedésben és mozgalomban való részvétele vádjával 10 év fegyházbüntetésre és teljes vagyonek kobzásra ítélte. Másodfokon a Népbíróságok Országos Tanácsa letöltendő ítéletét 1948-ban felére mérsékelte. A szegedi Csillagbörtönben, a budapesti Gyűjtőfogházban és a váci börtönben raboskodott. 1953-ban szabadon bocsátották, de egy évig Hajdúbagason internálták. A következő évben rendőri felügyelet alá helyezve térhetett haza családjához. Ítéletét később megsemmisítették, őt pedig rehabilitálták. A politikától teljesen visszavonultan nyugdíjjogosultság megállapítása nélkül élt szatymazi birtokán.